

मदर्स डे

सकाळी उठल्याउठल्या फोन वाजला म्हणजे नक्कीच नॅन्सीचा असणार .
आता हिला काय आठवल एव्हढ्या सकाळी? म्हणत मेधाने फोन उचलला. पलिकळून
नॅन्सीचा रडवेला आवाज आला.

‘हाऊ आर यू दुइंग ?’ कसबस म्हणत लगेच नॅन्सी म्हणाली ‘मेडा, यू नो व्हॉट आय ॲम
कन्पयुज्ड .थिस इज द थर्ड इयर माय किंड हॅव नॉट सेंट मी इव्हन अ कार्ड फॉर मदर्स
डे..इनफॅक्ट आय टॉकड टू विन्डी यस्टर डे ॲंड आय टोल्ड हर माय कन्सर्न शी वॉज व्हेरी
एक्सायटेड अबाउट द मदर्स डे .तिची मुल दरवर्षी तिच्यासाठी छान सरप्राइज ठरवितात ती
त्यातच गुंगली होती ’मलावर म्हणते कशी, ‘ॲंट नॅन्सी, तू उगीचच काळजी करतेस अग
तुझा मुलगा वर्कोहोलिक आहे तो किती कामात गर्क असतो हे तुला काही नव्याने सांगायला
हव का ? आणि आता तर ती त्यांची मुल काय करतात म्हणून वाट बघत असतील ते ढोघे.’
बट यू नो व्हॉट मेडा ती मला अस सुध्दा म्हणाली नाही की मी तुझ्या मुलाला फोन करेन
म्हणून , निदान ती त्याला हिंट नसती का देवू शकली ती ? मला माहित आहे की मी म्हातारी
होत चालली आहे मी पॅनिकी पण होत असेन कदाचित पण मला सांग मुलाला मदर्स डे ला
सुध्दा आईची आठवण होत नाही ? एखाद कार्ड किंवा फुल पाठावावीशी वाटत नाहीत ?
काय म्हणायच मग ? ’

मेधा म्हणाली , ‘अग नॅन्सी मी उद्या तुझ्याकडे येणार आहे .आणि एक छान पैकी भेट पण
आणनार आहे ना? तू नक्की खुश होशील बघ आणि अजून वाट पहा ग ,मदर्स डे उद्या आहे,
तुला रॉजर नक्कीच विसरला नसणार ..’

पण मेधाला माहित होत की वरवर कितीही समजूतीचा आव
आणला तरी नॅन्सी काही मनापासून खुश असणार नाहीच आहे. इकडे मदर्स डे म्हणजे जरा
जास्तच मोठ अफेअर असत ना? महिनाभर पेपरांमधून ,टीही वर ,सारख्या मदर्स डे
स्पेशलच्या जाहीराती चालू असतात .. इव्हन इमेल्स वरपण सेंड फ्लावर्स टू युवर मदर च्या
किती ऑफर्स असतात मेधानी विचार केला आपणच नॅन्सीच्या मुलानी पाठविलाय म्हणून
एक फुलांचा गुच्छ पाठवून घावा त्याच्या नावाने , म्हणजे ती खुश होईल.मेधा फोन ठेवताच
उठून फ्लॉरिस्टकडे गेली. नॅन्सीच्या असिस्टेड लिविंगच्या पत्थावर पंचवीस डॉलर्सचा
गुलाबांचा गुच्छ पाठवायला सांगितला.फ्लॉरिस्ट म्हणाली‘ मॅम, युवर मॉम वुईल बी व्हेरी
हॅपी, शी इज गोईंग टू लव्ह धिस.’ मेधा क्षणभर बुचकळ्यात पडली काय बर कराव? मग
पटकन म्हणाली मला एक कार्डपण दे ते मी वेगळ पाठवीन म्हणजे तिला आणखी सरप्राईज
होईल. आणि ह्या बुके वर फ्रॉम रॉजर वुईथ लव्ह अस लिही.कार्ड जर मेधानी किंवा दुसर कुणी

लिहिल तर नॅन्सीच्या नक्की लक्षात येणार.. कारण जरी हल्ली तिला विशेष दिसत नसल तरी मुलाच कार्ड म्हणून ती रॉजरनी तिला दिलेली मोठी लेन्स घेवून वाचणारच . नकोच ते, त्यापेक्षा कार्ड आपणच गिफ्टमध्ये घालाव नुस्त त्याच्या नावाने... प्लॉरिस्ट कडून बाहेर पडली आणि मेधा केक शॉपमध्ये शिरली. तिथे तिने नॅन्सीच्या आवडता मार्बल केक वुईथ लॉट्स आँफ चॉकलेट क्रीम आँडर केला वर हँपी मदर्स डे मॉम असे मोठ्या अक्षरात लिहायला सांगून तोही नॅन्सीच्या असिस्टेड लिभिंगच्या पत्थ्यावर पोहोचवायला सांगितला.

‘ गोल्डन एज’ नॅन्सी ज्या असिस्टेड लिभिंग फॅसिलिटी मध्ये राहत होती ते चांगलच सोफिस्टिकेटेड होत तिथे सिक्युरिटी चांगली टाईट असते सर्व पॅकेजेस , पार्सल्स रिसेप्शनिस्ट च्या ऑफिसमध्ये घेतली जातात मग ती फॅसिलिटीतल्या एकेकाच्या खोलीतून पोहोचवली जातात. नाहीतर जो तो खाली रिसेप्शन मध्ये येतो आणि आपले पॅकेज घेवून जातो. ‘ गोल्डन एज’ मध्ये गेला आठवडाभर गर्दी गड बड चालली होतीया पॅकेजेसची. म्हणून तर नॅन्सी अखवस्थ होती. रोज दुपारी चारला ती नेहेमी सारखी तयार होवून खाली लाऊज मध्ये जात होती.

लाउंजमध्ये कोणकोण भेटायच सगळ्यांच्या तोडी एकच विषय होता मदर्स डेचा कोणा कोणाचा काय काय प्लॅन आहे , कोणाला मुल भेटायला येणार होती, कोणा कोणाला भेटी यायला सुरुवात झाली होती. अॅन्जी तर नुसती नाचत होती तिची सहाही मुल येणार होती फॅमिलीज सकट आणि तिला घेवून नाईट आउटला जाणार होते . तिथे मदर्स डे निमित्त खास डिनर आणि डान्स ठरवला होता . फारच एक्सपेन्सिव्ह प्रकरण होत ते ...एलेनाची मुलगी येवू शकत नाही म्हणून तिन एक भल मोठ पॅकेज पाठवल होत . एलेनाला ते उचलताआल नाही म्हणून तिन ते लाऊंज मध्येच उघडल होत...दोन सुंदर सॅटिनचे लाऊंज वेअर आणि दोन चॉकलेटचे डबे आणि एक सुंदर कम्फरटर पाठवला होता . नॅन्सीला मनातून खूप असुया वाटली तिची , पण वरवर म्हणाली,फार सुंदर गिफ्ट्स आहेत तुझ्या .तू फार नशीबवान आहेस एलेना, एलेनाला पण वाटल सगळ्याजणीनी आपल्या मुलीच कौतुक कराव .पण हेलेन आणि गेल नुस्तच छान आहे तुझी गिफ्ट म्हणाल्या आणि तिथून चालायला लागल्या. एलेना कार्ड काढत असताना रोझा आली तिला एलेना म्हणाली रोझा बघ माझ्या ब्रिटनीन काय लिहिलय .आणि एलेना एकदम रडायलाच लागली अत्यानंदान .!.

.नॅन्सी मनात म्हणाली खरच बेटी भाग्यवान आहे. नाहीतर मी ,रॉजरचा फोन पण नाही ..भेट पाठविण तर बाजूलाच राहिल. माझ्या नशीबी नुस्तीच हळहळ आहे.कुठे गायब झालाय गेली दोन वर्षे कोण जाणे..म्हणाला होता तेंव्हा की मी खूप

लांबच्या प्रवासाला जातोय म्हणून ..पण म्हणून काय झाल? फोन नाही तर निदान पत्र कार्ड तरी पाठवायला काय झाल ? तो गेला ते सुध्दा त्या काळुन्द्रीन त्याच मनमोडल म्हणून ..काय त्याची बायको ती लश्युण्डा..ती तर काय म्हणा आपल्याला ती कधीच आवडली नाही..कुठून रॉजरनी काळुन्द्री शोधली ..ती खूप कौतुकाने बोलायला यायची सुरुवातीला पण नॅन्सीलाच तिच मोठ्यांदा हसण ,,बोलण उगीचच वयाला न शोभणारा अल्लड पणा करण ,,काहीच आवडायच नाही..ती कधी धड लश्युण्डाशी बोलायची पण नाही. देखल्यादेवा दंडवत 'हाय बाय ' च्यापलिकडे काही नाही. बर तर बर त्याना मुल नाही झाली..शेवटी गेलीच बया रॉजरला सोडून . रॉजर नुसता होरपळून निघाला होता त्याला कशातच इन्टरे स्ट वाटेना..शेवटी उठून ही दूरची नोकरी घेतली. नॅन्सीला पण म्हणत होता की तू पण येतेस का अलास्कात? माझ्याच बरोबर रहा नाहीतर माझ्या शेजारीच स्वतंत्र घर घे. पण नॅन्सीला नको वाटल ते. कुठे थण्डीत जाणार तडमडायला ?.. इथलीच थण्डी सोसत नाही अलिकडे ,तर ती कुठली अलास्कात जायला? एकदा रॉजरच्या आग्राहाखातर नॅन्सी गेली होती तिकडे ..किती बर वर्षे झाली त्याला ?.. आठवत पण नाही धड, नॅन्सी स्वतःशीच पुट पुटली.. पण तेंव्हाच रॉजरने तिची आलाफा शी ओळख करून दिली होती. ती अगदीच अबोल आणि शांत होती. एस्किमोतील कुठल्यातरी जातीतील होती. नॅन्सीला ती ठीकच वाटली होती म्हणजे तस खास लक्षात येण्याजोग किंवा आवडण्याजोग अस काही आलाफात नव्हतच.

आणि आपली रिबेका...लेकीच्या आठवणीन नॅन्सीच्या डोळ्यात पाणी आल. रिबेका होती तो पर्यंत ती काय काय करायची मदर्स डेला.. नॅन्सी उठून एलेना कडे गेली रिबेकाने पूर्वी आपल्यासाठी काय काय केल होत ते सांगूयात म्हणून ..तो पर्यंत एलेना लिझी बरोबर डिनरला जायच्या तयारीत होती . तिने आणि लिझीन तिथल सगळ सामान आवरून ठेवल आणि त्या डायनिंग हॉल कडे गेल्या ..मग नाईलाजानेच नॅन्सी पण दायनिंग हॉल कडे गेली..

दुसऱ्या दिवशी ब्रेकफस्ट नंतर नॅन्सी आपल्या खोलीत जायला वळ णार तेंव्हाच्यात मेधा आली तिन जवळ येवून 'हाय नॅन्सी' म्हटल तर नॅन्सी म्हणाली ' ओह हाय आय डिडण्त सी यू कमिंग .' .नाहीतरी हिला दिसत कुठे ?मेधा स्वतः शीच म्हणाली.' लूक व्हॉट आय हॅव फॉर यू.. म्हणत तिन डबा नॅन्सीच्या हातात दिला... एव्हढ्या मोठ्या चॉकलेट वर नॅन्सी अस तुझ नाव लिहिलय म्हणाली 'आणि आपल्याला लंच ला बाहेर जायचय मी तुला न्यायलाच आले आहे. चल लौकर तयार हो आपल्याला दूर जायचय लेक वरच्या रेस्टॉरंट मध्ये..''

नॅन्सी तयार व्हायला खोलीत गेली तिची वाट बघताना मेधाला आठवल की तिला खूप वर्षापासूनच मदर्स डेच अँट्रकशन होत अगदी भारतात असल्यापासून .. कारण त्याच्या शेजारच्या सानेचा प्रदीप अमेरिकेत होता तो दरवर्षी साने काळूना मदर्स डे च कार्ड पाठवाय चा...मेधाला ती कल्पना फार आवडली होती ..पण तिची

आई मेधा लहान असतानाच गेली होती . तिला आजीन मोठ्या प्रेमान संभाळली होती.. आताही मेधाला आजीच्या काबाडकष्ट करून खरखरीत झालेल्या पण प्रेमान ओथम्बलेल्या रपशर्ची आठवण झाली.. आजी जावूनही कीती वर्षे झाली होती...मेधा शिकायला अमेरिकेत यायच्या आधीच आजी गेली होती .

मेधाच शिक्षण संपून नोकरी करायला लागून ही ढोन तीन वर्षे झाली होती. अशीच एकदा रटोअरमध्ये नॅन्सीची आणि तिची ओळख झाली होती. मेधा सामान आपल्या गाडीत भरत होती तिथे पार्किंग मध्ये शेजारीच नॅन्सी तिच्या गाडीच्या बूट मध्ये सामान ठेवण्याचा प्रयत्न करीत होती. सामान फार नव्हत तस काही जड असेलस पण वाटत नव्हत..पण तरीही तिला ते उचलत नव्हत मग मेधाने नॅन्सीला सामान नीट आत ठेवून दिल . नॅन्सी ने तिला आग्रहाने कॉफी पाजली होती. आणि तेंव्हापासून त्यांची चांगली मैत्री झाली होती. आई विना वाढलेल्या आणि आता आजी पण नाही त्यामुळे मेधाला नॅन्सीला भेटण्यात तिला मदत करण्यात आपल माणूस मिळल्यासारखा आधार वाटत होता. एरव्ही नोकरी आणि अपार्टमेंट एव्हढच तिच जग होत . कॉलेजच्या कोणी मैत्रिणी जवळ पास राहात नव्हत्या. त्यात मेधा कुणाकडे जात पण नसे, ऑफिसातल्या ओळखी लंच पुरत्या..बाकी आपल्या कलिंज ची एकूण मत आणि वागायची स्टाइल पाहून त्यांच्यातल्या कोणाशी आपली कधी मैत्री होईल अशी शक्यताही मेधाला वाटत नव्हती. मग नॅन्सीतच तिला जीवा भावाची मैत्रिण मिळाली... आणि नॅन्सीला मेधा..तिची मुलगी पाच वर्षांपूर्वी कार अँकिसडेंट मध्ये गेली होती. रँजरची ही तऱ्हा वेळीच . नॅन्सी खूप गप्पिष्ट होती...रँजर आणि रिबेकाबद्दल ती नेहमी बोलायची त्यामुळे मेधाला ते आपलेच कुटुम्बीय वाटायला लागले होते ..

गेली ढोन वर्षे रँजरचा पत्ता नव्हता. त्याच्याकडून काहीच कॉन्टॅक्ट नाही म्हणता मेधा त्याचा शोध घ्यायला लागली होती.तिने त्याला ढोनतीन पत्रे पाठविली पण ती परत आली होती. फोन करायचा तर खूपदा प्रयत्न केला पण फोन डिस्कनेक्टेड आहे म्हणून मेसेज येत होता. काय कराव कुठून माहिती काढावी हेच मेधाला कळे नास झाल होत. तिच्या मनाच्या एका कोपन्यात सतत ती ह्या गोष्टीचा छडा कसा लावता ये ईल ह्या विचारात असे.

नॅन्सी खाली आली तिला पाहताच रेसेप्शनिस्ट्स म्हणाली 'नॅन्सी यू हॅव अ पैकेज हीयर '. रेसेप्शनिस्ट्सकडून पैकेज हातात घेत मेधा म्हणाली, 'अग हे तर रँजर कडून आलेल दिसतय ...अरे वा आणि गुलाबांचा बुके पण आहे , लकी यु नॅन्सी,' म्हणत मेधाने ते पैकेज नॅन्सी च्या हातात दिले . पैकेज उघडताच आत सुंदर

चॉकलेटचे आयसिम्ग असलेला केक पाहून जस काही आताच ते पहातेय अश्या थाटात मेधा म्हणाली 'ओह , नंसी लुक यूवर फेवरिट केक ॲण्ड इट सेज हॅपी मदर्स डे ..रॉजर हॅज मॅनेजड तू सेण्ड इट इन टाईम..ब्हॉट अ पर्फेक्ट टायमिंग ... यू वेअर वरीईंग फॉर नो रिझन..' नंसी आश्चर्यनि थळ झाली होती. मनोमन अतिशय आनंदली होती... बघता बघता तिचे डोळे घळा घळा वाहू लागले...'या मेडा आय वॉज टेलिंग यू ढॅट माय रॉजर ..' एव्हढे म्हणे पर्यंत तिला हुंदका फुटला. आणि मग मेधालाही रडे आवरले नाही .. त्यानी एकमेकीना घट मिठी मारली.. गेली दोन वर्षे न मिळालेल्या भेटीच दुखः नाहीसे होवून आनंदाचा पूर आला.

गेली दोन वर्षे मेधाने नंसीच्या नकळत चालवीलेला रॉजरचा शोध जणु सम्पला होता... पैकेज हॅण्ड डिलिवर्ड होते ..त्यामुळे रॉजरचा पत्ता नंसीला मिळाला नाही ..तो मिळणार नव्हताच कारण कालच रात्री मेधाला इंटरनेटवर च्या माय स्पेस मध्ये अलास्कात राहणारी आलाफा रॉजर भेटली होती . तिला मेधाने अर्जण्ट म्हणून इमेल पाठविली की ती जर नंसीच्या रॉजरची बायको असेल तर प्लीज लगेच कॉन्टॅक्ट कर त्याची आई फार काळजीत आहे ..म्हणून स्वतःचा फोन नंबर दिला होता..... आणि तासा भरातच आलाफा चा फोन आला होता . दोन वर्षा पूर्वीपासून रॉजर बेपत्ता होता तो विण्टर मध्ये हॅंटिंगला गेला होता तेंव्हाच मोठे वादळ झाले होते आणि तो तेंव्हापासून बेपत्ता होता.. 'प्लीज त्याच्या आईला हे सांगू नकोस तिला हा धळा सहन होणार नाही रॉजर तिचा एकुलता एक मुलगा आहे हे मला माहित आहे . आय ॲम सो सॉरी फॉर हर लॉस ,फर्गिव्ह मी. प्लीज .' ..तेंव्हाच मेधानेही मनोमन निश्चय केला की इथून पुढे प्रत्येक वर्षी तीच मदर्स डे ला रॉजरतर्फे गिफ्ट्स पाठवणार होती.. रॉजर बेपत्ता आहे हे नंसीला कसे सांगणार ? शिवाय अलास्कातील वादळात दोन वर्षापूर्वी पासून कोणी बेपत्ता आहे याचा अर्थ मेधा समजली होती. ते नंसीला सांगणे अशक्यच ... त्यापेक्षा तिला अंधारात ठेवणच सोयीच होत . नुकतीच नंसीची बाय पास सर्जरी झाली होती तिची प्रकृती तोळामासाच होती. अश्यावेळी तिला हा मोठाच धळा बसला असता आणि तिला तो सहनही करणेही अशक्यच होते. नंसी मुलगा गेलाय या दुःखाने वेडी झाली असती... त्यापेक्षा दूर निघून गेलेला आपला मुलगा निदान मदर्स डे ला आपल्याला परत गिफ्ट्स पाठवायला लागलाय ह्या आनंदात तिन जगाचा निरोप घेतला तरी ते बरेच होईल असा विचार करणेच मेधाला योग्य वाटले...